

Megváltó született nekünk

Testvérek, a mai napon a következő mondatik nektek: “Ne féljeteK”, hanem szeresseteK! Ne legyetek szomorúak, inkább örüljeteK! Íme, nagy örömet hirdetve angyal érkezik az égből. UjjongjateK tehát önmagatok, s ujjongjateK mindenki más miatt is, hisz ez az öröm az egész nép számára készítettet. Ó, minő boldogság! Micsoda nagy öröm, mennyire édes és kívánatos! Mindeddig a halálban lévén szomorúak voltateK, de most örvendezzeteK, mert az élet megjelent, hogy ti is élhessetek. Vakságotok éje komorrá tett benneteK, de ujjongjateK, mert ma “világosság ragyog fel a sötétségben az igazaknak (Zsolt 112,4). Elesetek, ezért szomorúak voltateK, de nekünk adatott, számunkra született a könyörületes szívű Isten, az Irgalmasság, azért, hogy elérhessük a boldogságot. Az angyal az örömet hirdette meg : « Ma Üdvözítő született nektek ! » (Lk 2, 11). Eddig féltéteK alkotóteK, ezentúl szeretni fogjateK gyógyítóteK. Eddig tartottateK bírátoktól, mostantól szeretíteK megváltóteK. Írva vagyon : « Üdvözítő született nektek.»

Ki ő ? S milyen ? Hallgasd a folytatást : « az Úr, a Krisztus ». Krisztus, vagyis Felkent, Íme, így érkezik a mi Urunk, a Krisztus : felkentként, mint a Vőlegény, aki a nászszobából lép ki, felkentként, hogy menyasszonyának jobban tetszék. De mivel van ő megkenve ? « Isten, a te Istened, az öröm olajával kent fel, társaid felett. Mirha, áloé árad ruháidból.” (Zsolt 45,8) Íme a Kő, melyet Jákob olajjal kent meg, a Kő, mely ma a magasságból kiszakadva emberi közreműködéstől mentesen - másként szólva férfi nélkül egy szűztől születve-, az öröm olajával megkenve közeledik.

Örül, hogy bejárhatja útját. Örül és fut.

Testvérek, mi is fussunk a pásztorokkal Felkentünk elé, mivel ugyanaz az ige bennünket is szólít: « Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus. Ez lesz a jel számotokra: találni fogtok egy kisedet pólýába takarva és jászolba fektetve. » Már mondtam nektek, hogy szeretnetek kell őt. FéljéteK az angyalok Urát, de szeresséteK e kicsi gyermeket. RemegjeteK a Fenségéstől, de szeresséteK őt pólýába fektetve. FéljéteK az ég Hatalmasságát, de szeresséteK jászolba helyezve.

Sok mindent lehetne mondani e jelről. De az idő telik, s csak pár szót szólok, röviden. Betlehem, a kenyér háza, valójában a szent Egyház, ahol kiszolgálják nekünk Krisztus Testét, az igazi kenyeret. A betlehemi jászol az oltár. Ott legelésznek Krisztus juhái, amint írva van: „Melletted laknak juhaid.” S erről az asztalról szól továbbá: „Asztalt terítettél számomra.” E jászolban Jézus pólýában fekszik: az őt körülvevő pólýa a szentségek leple. E a jászolban van a kenyér és a bor színe alatt az igazi Test és Krisztus igazi vére. Hisszük, ott van Krisztus, de pólýába takarva, vagyis mintegy láthatatlanul szentségeiben. Sehol máshol nem találjuk Krisztus születésének nagyobb és nyilvánvalóbb jelét, mint Testében és Vérében, melyet naponta az oltárról magunkhoz veszünk. Azt tehát, aki egyszer s mindenkorra a Szűztől született, most naponta, értünk adott áldozatként szemlélhetjük.

*Részletek Rievaulx-i Szent Elréd apát karácsonyi beszédeiből
(Sermo 2, PL 195 col.)*